

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.516 van 26 mei 2011
in de zaak A. 199.586/IX-7096**

In zake : Philippe VANDE CASTEELE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dominiek Vandenbulcke
kantoor houdend te 3090 Overijse
Brusselsesteenweg 506
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het SELECTIEBUREAU VAN DE FEDERALE OVERHEID
(Selor)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 22 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van Selor die hem bij brief van 25 februari 2011 werd meegedeeld op zijn vraag tot heroverweging van de weigering tot openbaarmaking van de stukken uit de selectieprocedures ENG05822 en EFG05822. De vordering strekt tevens tot het horen opleggen van voorlopige maatregelen, vergezeld van een dwangsom.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 mei 2011.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dominiek Vandenbulcke, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Emmanuel Jacobowitz, verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker neemt deel aan de door SELOR georganiseerde Nederlandstalige en Franstalige selectie voor de werving van een ombudsman voor de Kamer van volksvertegenwoordigers (examennummers ENG05822 en EFG05822).

De verzoeker slaagt in de preselectie die plaatsheeft op 13 mei 2005 en wordt toegelaten tot de selectieprocedure voor een betrekking in de beide talen.

3.2. Op 30 mei 2005 vraagt hij per e-mail aan SELOR om dringend met het oog op een tussenkomst in een geding dat door een afgewezen kandidaat

bij de Raad van State was ingediend - inzage te krijgen van de examendossiers betreffende de voorselectie.

Volgens de verzoeker is het telefonisch antwoord dat hij bekomt van degene die bij SELOR het desbetreffende dossier beheert, negatief (zie arrest Vande Casteele, nr. 155.609 van 27 februari 2006).

3.3. De verzoeker neemt vervolgens deel aan de volgende proef - een interview door een selectiecommissie - die doorgaat in de week van 13-17 juni 2005. De jury bevindt Pierre-Yves Monette en Catherine De Bruecker aan Franstalige kant en Jacques Debulpaep, Patrick De Becker en Guido Schuermans aan Nederlandstalige kant geschikt, de verzoeker wordt niet-geschikt bevonden. Voor beide functies worden de geslaagden ook gerangschikt.

Dat wordt aan de verzoeker op 29 juni 2005 medegedeeld en de motivering van de selectiecommissie wordt bijgevoegd. (zie het arrest Vande Casteele, nr. 152.880 van 19 december 2005, nr. 1.2)

De verzoeker dient verschillende beroepen tot schorsing en nietigverklaring in zowel tegen het resultaat van de preselectie (de zaak A. 164.489/IX-4981) als tegen het resultaat van de mondelinge proef (A. 163.881/VIII-5087 en A. 163.889/IX-4961). De schorsingsprocedures worden verworpen hetzij bij gebrek aan ernstige middelen, hetzij wegens onbevoegdheid van de Raad van State. De verzoeker doet afstand van de beroepen tot nietigverklaring. Hiertoe wordt verwezen naar de volgende arresten: 147.535 van 8 juli 2005; 147.554 van 11 juli 2005; 152.880 van 19 december 2005; 203.264 van 26 april 2010 en 203.265 van 26 april 2010.

Uiteindelijk worden Catherine De Bruecker tot Franstalige federale ombudsvrouw en Guido Schuermans tot Nederlandstalige federale ombudsman benoemd.

3.4. Op 20 juli 2005 stelt de verzoeker SELOR in gebreke om hem inzage te verlenen in de examendossiers “met inbegrip van alle gegevens omtrent de preselectie-proeven”.

Op 28 juli 2005 antwoordt de afgevaardigd bestuurder van SELOR, dat aangezien het voorwerp van de aanvraag van de verzoeker identiek is aan dat van zijn e-mailbericht van 30 mei 2005, hij het schrijven van 20 juli 2005 beschouwt als een verzoek tot heroverweging en dat hij bijgevolg het advies van de Commissie voor de Toegang tot Bestuursdocumenten afwacht.

3.5. Op 17 augustus 2005 richt de verzoeker het volgend verzoek tot heroverweging aan Selor:

“[...]

Ik ervaar moeilijkheden bij de raadpleging van bestuursdocumenten die in het bezit zijn van SELOR, meer bepaald de stukken betreffende de selectieproeven EFG05822 en ENG05822.

U weigert (nogmaals) deze aanvraag bij schrijven van 28 juli 2005. Ik vraag u om deze weigering te heroverwegen. Voor de goede orde vindt u in bijlage mijn aanvraag tot advies van de Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten, eveneens heden verstuurd.

Voor de duidelijkheid herhaal ik de draagwijdte van mijn aanvraag tot openbaarmaking. Mijn aanvraag tot inzage, uitleg en kopie heeft tot doelstelling u ertoe te brengen:

1. inzage te verlenen van alle bestuursdocumenten (in de zin van artikel 32 van de Grondwet, met inbegrip van informaticabestanden) betreffende de selectie in de procedures EFG05822 en ENG05822, meer bepaald van:
 - 1.a. de bestuursdocumenten die alle antwoorden bevatten die alle kandidaten tijdens de twee gestandaardiseerde computergestuurde preselectietesten op 13 mei 2005 hebben ingebracht, inzonderheid alle antwoorden van de kandidaten J. Debulpaepe, P. De Becker, G. Schuermans, P.Y. Monette, C. De Becker, H. Wuyts en P. Vande Castele;
 - 1.b. elk bestuursdocument dat voor elke vraag van beide preselectieproeven, afgenomen op 13 mei 2005, het juiste antwoord aangeeft;
 - 1.c. de bestuursdocumenten waarbij de relatieve verhouding tussen beide gestandaardiseerde computergestuurde preselectietesten, afgenomen op 13 mei 2005, bepaald wordt;
 - 1.d. de ‘motivatiefiches’ van de geslaagd verklaarde kandidaten J. Debulpaepe, P. De Becker, G. Schuermans, P.Y. Monette en C. De Bruecker (selectieonderhoud, week: 13-17 juni 2005);
 - 1.e. indien ze bestaan, de documenten die het verloop van het selectieonderhoud van voormelde geslaagde kandidaten met de jury weergeven (week: 13-17 juni 2005)

- 2.a bevestigend of ontkennend te antwoorden op vraag of de kandidaten de mogelijkheid hadden om tijdens het afnemen van beide gestandaardiseerde computergestuurde testen op 13 mei 2005 terug te komen op een vorige (al of niet beantwoorde) vraag of een antwoord te verbeteren;
 - 2.b aan te geven op welke wijze de informaticabestanden met de antwoorden van beide computergestuurde testen worden bewaard en deze bestuursdocumenten vaste datum verkrijgen;
 - 2.c aan te geven welke de berekeningswijze is van het eindresultaat van de preselectie, afgenomen op 13 mei 2005, met inbegrip van de verwerking van de antwoorden per selectieproef en van de ponderatie tussen beide gestandaardiseerde computergestuurde testen;
 - 3.a afschrift te geven in papiervorm of informaticabestand, tegen de eventueel voorziene retributie, van elk voormeld bestuursdocument;
 - 3.b in het geval dat dergelijk bestuursdocument of een afschrift ervan nooit heeft bestaan of niet meer bestaat, dit aangeven in een gedagtekende en gehandtekende verklaring.
- [...]"

Op dezelfde datum vraagt hij ook het advies van de commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten.

3.6. Met een brief van 3 oktober 2005 antwoordt de afgevaardigd bestuurder van SELOR als volgt op die vraag :

“[...]

De Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten heeft geen advies verleend binnen de haar toegekende termijn.

U vraagt de bekendmaking van documenten m.b.t. de examenresultaten van de andere kandidaten.

Examenresultaten zijn bestuursdocumenten van persoonlijke aard (Veny, L.M. en De Maertelaere, J., ‘De federale openbaarheidswet en de bestuurspraktijk’, C.D.P.K. 1998, 13; F. Schram, Openbaarheid van bestuur, Administratieve rechtsbibliotheek, Die Keure, 2003, nr. 6.1.2.). Dit is nog meer zo nu zowel de preselectie als de beoordeling door de selectiecommissie betrekking hadden op karaktertrekken zoals blijkt uit het functieprofiel.

Artikel 4, tweede lid van de Wet voorziet dat voor documenten van persoonlijke aard vereist is dat de verzoeker van een belang doet blijken.

U heeft in onderhavig geval geen belang bij de inzage van de selectieprocedure van andere personen. U werd immers met niemand vergeleken. Dit blijkt inderdaad uit beslissingen van de selectiecommissie waarin de geslaagde kandidaten, na onderlinge vergelijking, in een welbepaalde volgorde aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers voorgesteld werden, terwijl de niet-geslaagde kandidaten, zoals U, slechts in alfabetische volgorde vermeld worden. Ook de Raad van State heeft in zijn arrest nr. 147.554 van

11 juli 2005 geoordeeld dat er geen sprake was van een vergelijking van de kandidaten :

‘Overwegende dat verwerende partijen (i.e. de Belgische Staat en Selor) onder meer repliceren dat verzoeker (de Heer VANDE CASTEELE) geen belang heeft bij dit middel omdat hij hoe dan ook toegang had tot de eigenlijke selectie, omdat géén van de kandidaten die volgens verzoeker op grond van de voorselectie moest worden afgewezen uiteindelijk door Selor ‘geschikt’ is bevonden én omdat de beoordeling ‘niet geschikt’ niet is toegekend aan de kandidaten op grond van een onderlinge vergelijking van ieders aanspraken en verdiensten, maar wel op grond van een toets van elke kandidaat afzonderlijk aan het gewenste profiel zoals die in de oproep tot de kandidaten werd opgenomen, waarna pas daarna, tussen de ‘geschikt’ bevonden kandidaten -waaronder niet meer verzoeker- een effectieve vergelijking is gebeurd; dat op zicht van de stukken van het administratief dossier, en zonder te onderzoeken of de grief feitelijke grondslag heeft, dit drievoudig verweer de Raad vooralsnog overtuigt; dat het derde middel niet ernstig is’;
[...]

3.7. De verzoeker vecht die beslissing aan voor de Raad van State die bij arrest nr. 208.563 van 28 oktober 2010 de weigeringsbeslissing vernietigt in zoverre ze betrekking heeft op:

“1.b. elk bestuursdocument dat voor elke vraag van beide preselectieproeven, afgenomen op 13 mei 2005, het juiste antwoord aangeeft;

1.c. de bestuursdocumenten waarbij de relatieve verhouding tussen beide gestandaardiseerde computergestuurde preselectietesten, afgenomen op 13 mei 2005, bepaald wordt;

2.a. bevestigend of ontkennend te antwoorden op de vraag of de kandidaten de mogelijkheid hadden om tijdens het afnemen van beide gestandaardiseerde computergestuurde testen op 13 mei 2005 terug te komen op een vorige (al of niet beantwoorde) vraag of een antwoord te verbeteren;

2.b. aan te geven op welke wijze de informaticabestanden met de antwoorden van beide computergestuurde testen worden bewaard en deze bestuursdocumenten vaste datum verkrijgen;

2.c. aan te geven welke de berekeningswijze is van het eindresultaat van de preselectie, afgenomen op 13 mei 2005, met inbegrip van de verwerking van de antwoorden per selectieproef en van de ponderatie tussen beide gestandaardiseerde computergestuurde testen;

3.a. afschrift te geven in papiervorm of informaticabestand, tegen de eventueel voorziene retributie, van elk voormeld bestuursdocument;

3.b. in het geval dat dergelijk bestuursdocument of een afschrift ervan nooit heeft bestaan of niet meer bestaat, dit aangeven in een gedagtekende en gehandtekende verklaring.”

3.8. Ingevolge dit arrest stuurt de verwerende partij op 25 februari 2011 een zeer uitgebreid schrijven naar de verzoeker, dat stuk nr. 8, farde III, uitmaakt van het administratief dossier.

3.9. Dit antwoord van 25 februari 2011 vormt de “beslissing op de aanvraag tot heroverweging van de weigering tot openbaarmaking van de dossiers ENG05822 en EFG05822” waarvan de verzoeker nu de schorsing van de tenuitvoerlegging vraagt.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

5. De verzoeker voert aan dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet worden beoordeeld in de context van de onzorgvuldige manier waarop de verwerende partij haar documenten beheert. Niet alleen verdwijnen de papieren documenten maar bovendien laat ook het beheer van informatica-bestanden bij Selor te wensen over. Daarbij bedient SELOR zich van een stuk dat “pro causa sua” plots werd opgemaakt in “tempore suspecto” en dat haaks staat op zijn eerdere verklaringen.

Hij betoogt dat de normale ongehinderde uitoefening van een krachtens de Grondwet of het EVRM gewaarborgd grondrecht een zaak is die de openbare orde aanbelangt en dat de omstandigheid dat de uitoefening van een

grondrecht na een lange periode nog steeds wordt bemoeilijkt of onmogelijk wordt gemaakt, het besluit verantwoordt dat er een risico is op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Ook maakt de schending van het gezag van gewijsde van een vernietigingsarrest dat gegrond is op de schending van een grondrecht eveneens een bijzonder moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit.

Ten slotte maakt volgens de verzoeker ook machtsafwending een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit.

Indien er geen schorsing wordt uitgesproken bestaat het risico dat na het volgende vernietigingsarrest SELOR nog minder stukken zal bezitten dan nu het geval is en dat niemand aan de verzoeker nog uitleg zal kunnen geven. SELOR zal er dan immers van uitgaan dat de situatie die het nu heeft gecreëerd volstaat en wettig is zodat er niet zal kunnen worden verhinderd dat alle bestuursdocumenten worden vernietigd.

6. De verwerende partij antwoordt dat de verzoeker geen bewijs levert van het feit dat de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou veroorzaken in zijn hoofd.

Bovendien moeten de voorwaarden van het voorhanden zijn van, enerzijds, een ernstig middel en, anderzijds, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel duidelijk van elkaar onderscheiden worden. De ernst van de middelen kan niet tot het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel doen besluiten. Daarom moet het argument van de verzoeker dat machtsafwending een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt afgewezen worden.

De verwerende partij voegt daaraan toe dat de verzoeker met zijn verzoek tot heroverweging een aantal stukken heeft gevraagd en nadere uitleg heeft verkregen met betrekking tot een aantal punten die voor hem onduidelijk waren. Wanneer SELOR nu uitvoering geeft aan het arrest van de Raad van State

voert de verzoeker aan dat het om een a posteriori uitleg gaat en dat die niet in aanmerking kan worden genomen. De verwerende partij ziet evenwel niet in hoe zij anders uitvoering had kunnen geven aan het arrest dan door a posteriori uitleg te verschaffen.

Vermits het nadeel, aldus de verwerende partij, rechtstreeks moet voortvloeien uit de bestreden beslissing kan de vrees van de verzoeker voor wat in de toekomst zou kunnen gebeuren niet in aanmerking worden genomen als moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De verzoeker gaat er vanuit dat SELOR bij een volgend vernietigingsarrest nog minder documenten in zijn bezit zal hebben, maar SELOR heeft reeds gegeven wat hij in zijn bezit had. Ten slotte werden de vragen en correcte antwoorden op de test teruggevonden en werd de verzoeker uitgenodigd om op 4 mei 2011 inzage te krijgen in die vragen en antwoorden.

Beoordeling

7. Huidige procedure betreft de door de verzoeker gevraagde inzage en bijkomende inlichtingen betreffende een selectieprocedure die volledig beëindigd is. De verzoeker heeft tegen de beoordelingen die over hem in de loop van die selectieprocedure werden uitgebracht verschillende beroepen ingediend die in kortgeding steeds hebben geleid tot een verwerping en in de procedure tot nietigverklaring geëindigd zijn met een expliciete afstand van geding. Verder zijn ook de betrekkingen van federaal ombudsman, waarvoor de selectieprocedure werd gevoerd, reeds definitief bevestigd.

De verzoeker steunt zijn nadeel enerzijds op de ernst van de middelen nu hij als middelen machtsafwending aanvoert en de schending van artikel 32 van de Grondwet, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, de miskennis van het gezag van gewijsde van het arrest nr. 208.563 van 28 oktober 2010 van de Raad van State, van de motiveringsplicht en van de beginselen van zorgvuldigheid, voorzichtigheid en loyaliteit en anderzijds aanvoert dat “de schending van het gezag van een annulatiearrest, gegrond op de schending van een grondrecht, (...) a fortiori

eveneens een bijzonder moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit(maakt)”, en dat “machtsafwending een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit(maakt)”.

Ernstige middelen en een ernstig nadeel zijn twee afzonderlijke schorsingsvoorwaarden en de tweede schorsingsvoorwaarde kan niet worden afgeleid uit de eerste.

Daaraan wordt toegevoegd dat in de arresten nrs. 121.123 van 1 juli 2003 en 155.609 van 27 februari 2006 van de Raad van State inzake dezelfde verzoeker als in huidige zaak, werd geoordeeld dat de schending van een grondrecht op zich geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt.

Een verzoeker moet immers precies en concreet aangeven hoe de bestreden beslissing hem een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zal berokkenen. Daartoe voert de verzoeker enkel aan, naast voormelde verwijzing naar de onwettigheid van de bestreden beslissing, dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig omgaat met haar documenten nu papieren documenten verdwijnen en ook het beheer van de informaticabestanden te wensen overlaat. Indien er geen schorsing wordt uitgesproken bestaat volgens de verzoeker het risico dat na het vernietigingsarrest SELOR nog minder stukken zou bezitten en dat niemand hem nog uitleg kan geven. SELOR zal er volgens hem dan immers van uitgaan dat de situatie die het nu heeft gecreëerd volstaat en wettig is. Er zal dan geen rem meer staan op het vernietigen van bestuursdocumenten.

Dit komt erop neer dat zonder schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het risico bestaat dat alle documenten zullen worden vernietigd en er niets meer ter inzage kan worden gelegd omdat de verwerende partij uit het niet tussenkomen van een schorsing zou afleiden dat “de situatie die ze nu heeft gecreëerd volstaat en wettig is”.

Vooreerst is het uitgangspunt van de verzoeker onjuist. Waar hij het heeft over het verdwijnen van documenten kan dit maar slaan op de verklaring van de verwerende partij dat zij niet meer beschikt over de vragen en juiste

antwoorden van de selectieproeven. Deze verklaring is evenwel achterhaald door de feiten nu blijkt dat zij deze vragen en antwoorden intussen heeft teruggevonden en ze ter inzage van de verzoeker heeft gelegd op 4 mei 2011.

Daarenboven gelooft de verzoeker trouwens zelf niet dat de verwerende partij die stukken niet meer in haar bezit had. Dit blijkt uit de inhoud van zijn verzoekschrift.

Ten slotte valt niet zonder meer in te zien hoe de verwerende partij uit het niet tussenkomen van een schorsingsarrest kan afleiden dat “de situatie die ze nu heeft gecreëerd volstaat en wettig is”.

Het is evident dat de verwerende partij verplicht is om alle dienstige stukken zorgvuldig te bewaren zolang er een procedure hangende is.

Tevens preciseert de verzoeker niet welk ernstig nadeel de bestreden beslissing hem berokkent.

Ter zitting werd de vraag gesteld op welke punten van het arrest nr. 208.563 van 28 oktober 2010, niet of onvolledig werd uitgevoerd. Op deze vraag heeft de verzoeker niet geantwoord.

8. De verzoeker toont bijgevolg het bestaan niet aan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Aan de tweede schorsingsvoorwaarde is niet voldaan.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verwerpen.

V. Voorlopige maatregelen met dwangsom

9. De verzoeker vraagt dat de Raad van State de neerlegging zou bevelen van de stukken en informaticabestanden die bestonden op het ogenblik van het verzoek tot heroverweging. Hij vraagt ook de aanduiding van een informaticus-deskundige om in het dossier ter plaatse te onderzoeken hoe en wanneer bestanden die destijds bestonden bewaard werden, dit laatste indien ze nu niet meer zouden bestaan. Die deskundige zal ook bepalen wie nu in het bezit is van de achtergehouden stukken.

Hij vraagt daarbij dat een dwangsom van 25.000 € zou worden opgelegd per belemmering van de uitvoering van de opdracht van die deskundige.

De verwerende partij is van mening dat nu de vragen en de correcte antwoorden op de testen werden teruggevonden en de verzoeker werd uitgenodigd om er kennis van te nemen, de gevraagde voorlopige maatregelen moeten worden verworpen.

Beoordeling

10. Artikel 18 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat wanneer bij de Raad van State overeenkomstig artikel 17 een vordering tot schorsing van een akte of een reglement aanhangig wordt gemaakt, hij alle nodige maatregelen kan bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.

Daaruit blijkt dat de voorlopige maatregelen kunnen worden toegestaan in het kader van een kortgedingprocedure indien zij noodzakelijk zijn om de realisatie van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te voorkomen, wanneer de loutere schorsing van de bestreden beslissing daartoe niet zou volstaan. De vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen is een accessorium van de vordering tot schorsing, waaruit volgt dat de verwerping van

de vordering tot schorsing ook de verwerping van de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen en van de gevorderde dwangsom meebrengt.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot het horen opleggen van voorlopige maatregelen en een dwangsom.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 mei 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

Daniël Moons